

Сто одне явне проти́рччя в Євангелії

[Українська – Ukrainian – أوكراي]

Шабір Аллі

Переклад:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Андрій Шистеров

Перевірка: Умм Алі Шистерова

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿مئة وواحد تناقض واضح في الإنجيل﴾

« باللغة الأوكرانية »

شبير علي

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& أندريا شيستروف

مراجعة: أم علي شيستروفا

2014 - 1436

IslamHouse.com

Сто одне явне протиріччя в Євангелії

1. Хто спонукав Давида перераховувати воїнів Ізраїлю?

. Господь (2 Самуїла 24:1)

«І знову запалився Господній гнів на Ізраїля, і намовив сатана Давида проти них, говорячи: “Іди, перелічи Ізраїля та Юду!».

. Сатана (1 Хроніки 21:1)

«І повстав сатана на Ізраїля, і намовив Давида перелічити Ізраїля»

2. Скільки воїнів були знайдені в Ізраїлі?

. Вісімсот тисяч (2 Самуїла 24:9)

«І дав Йоав цареві число переліку народу. І було Ізраїля вісімсот тисяч сильних мужів, що витягають меча, а Юдиного мужа п'ятьсот тисяч чоловіка»

. Один мільйон сто тисяч. (1 Хроніки 21:5)

«І дав Йоав Давидові число переліку народу. І було всього Ізраїля тисяча тисяч і сто тисяч чоловіка, що витягають меча, а Юди чотири сотні й сімдесят тисяч чоловіка, що витягають меча»

3. Скільки воїнів було в Юдеї?

. П'ятсот тисяч (2 Самуїла 24:9)

«І дав Йоав цареві число переліку народу. І було Ізраїля вісімсот тисяч сильних мужів, що витягають меча, а Юдиного мужа п'ятьсот тисяч чоловіка»

. Чотириста сімдесят тисяч (1 Хроніки 21:5)

«І дав Йоав Давидові число переліку народу. І було всього Ізраїля тисяча тисяч і сто тисяч чоловіка, що витягають меча, а Юди чотири сотні й сімдесят тисяч чоловіка, що витягають меча»

4. Скількома роками голоду пригрозив Давиду пророк господній?

. Сімома (2 Самуїла 24:13)

«І прийшов Гад до Давида, і розповів йому та й до нього сказав:«Чи прийдуть тобі сім літ голоду в твоїм краї, чи теж три місяці твого втікання перед ворогами твоїми, а вони тебе гнатимуть, чи теж буде три дні моровиця в твоїм Краї? Подумай тепер та й ріши, яке слово верну я Тому, Хто послав мене»

. Трьома (1 Хроніки 21:12)

«Чи три роки голоду, чи теж три місяці твого втікання перед ворогами твоїми, а меч ворогів твоїх доганятиме тебе, чи три дні Господнього меча та моровиці в Краю, і Ангол Господній буде нищити по всій Ізраїлевій границі. А тепер розваж, яке слово верну Я Тому, Хто послав мене...»

5. Скільки років було Ахазієві коли він почав правити Єрусалимом?

. Двадцять два (2 Царів 8:26)

«Ахазія був віку двадцяти і двох літ, коли він зацарював, і царював він один рік в Єрусалимі. А ім'я його матері Аталія, дочка Омрі, Ізраїлевого царя»

. Сорок два (2 Хроніки 22:2)

«Ахазія був віку сорока й двох літ, коли зацарював, і царював він в Єрусалимі один рік. А ім'я його матері Аталія, дочка Омрієва»

6. Скільки років було Єхонії, коли він став царем Єрусалиму?

. Вісімнадцять (2 Царів 24:8)

«Єгояхін був віку вісімнадцяти літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі три місяці. А ім'я його матері Нехушта, дочка Елнатана, з Єрусалиму»

. Вісім (2 Хроніки 36:9)

«Єгояхін був віку восьми літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі три місяці й десять день. І робив він лихе в Господніх очах»

7. Скільки років він керував Єрусалимом?

. Три місяці (2 Царів 24:8)

«Єгояхін був віку вісімнадцяти літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі три місяці. А ім'я його матері Нехушта, дочка Елнатана, з Єрусалиму»

. Три місяці і десять днів (2 Хроніки 36:9)

«Єгояхін був віку восьми літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі три місяці й десять день. І робив він лихе в Господніх очах»

8. Скільки людей одразу вбив начальник хоробрих солдатів Давида, коли підняв свій спис?

. Вісімсот (2 Самуїла 23:8)

«А оце імена Давидових лицарів: Йошев-Башшевет, тахкемонець, голова гвардії, він вимахував своїм держакком одним разом на вісім сотень побитих»

. Триста (1 Хроніки 11:11)

«А оце число Давидових лицарів: Яшов'ам, син Гахмоні, голова тридцяти, він махнув своїм списом і побив за один раз три сотні!»

9. Коли саме Давид приніс Ковчег Завіту в Єрусалим: до перемоги над филистимлянами або після неї?

. Після цього (2 Самуїла 5:17-6:2)

«І почули филистимляни, що Давида помазали царем над Ізраїлем, і вийшли всі филистимляни, щоб шукати Давида. І Давид почув про це, і зійшов до твердині.

А филистимляни прийшли та розташувалися в долині Рефаїм.

А Давид запитався Господа, говорячи: Чи виходити мені проти филистимлян? Чи даси їх у мою руку? І Господь відказав до Давида: Виходь, бо справді дам филистимлян у руку твою!

І прийшов Давид до Баал-Пераціму. І побив їх там Давид та й сказав: Господь розірвав ворогів моїх передо мною, як розривають води. Тому він назвав ім'я тому місцю: Баал-Перацім.

І вони полишили там своїх божків, а їх забрав Давид та люди його.

А филистимляни знову прийшли та розташувалися в долині Рефаїм.

І запитався Давид Господа, а Він сказав: Не виходь, оточи їх з-позаду, і прийди до них від бальзамового ліска.

І станеться, коли ти почуєш шелест кроку на верховіттях бальзамового ліска, тоді поспішися, бо то тоді вийшов Господь перед тобою, щоб побити филистимський табір. Давид зробив так, як наказав йому Господь, і він побив филистимлян від Геви аж туди, кудю йти до Гезера. А Давид знову зібрав вибране військо в Ізраїлі, тридцять тисяч.

І встав та й пішов Давид та весь народ, що був з ним з Юдиного Баалу, щоб винести звідти Божого ковчега, що над ним кличеться Ім'я, Ім'я Господа Саваота, що замешкує на херувимах»

. До цього (1 Хроніки 13 і 14)

«І радився Давид із тисячниками та з сотниками, зо всіма значними.

І сказав Давид до всієї Ізраїлевої громади: Якщо вам це добре, а від Господа, Бога нашого вподобане, пошлімо до наших братів, позоставих по всіх Ізраїлевих краях, а з ними до священників та Левитів, по містах та по їхніх пасовиськах, і нехай зберуться до нас.

І вернімо ковчега нашого Бога до нас, бо не зверталися ми до нього за Саулових днів.

І сказала вся громада, щоб зробити так, бо слухна була та річ в очах усього народу.

І зібрав Давид усього Ізраїля від єгипетського Шіхору й аж туди, де йдеться до Хамату, щоб спровадити Божого ковчега з Кір'ят-Єаріму.

І пішов Давид та весь Ізраїль у Баалу, в Юдин Кір'ят-Єарім, щоб винести звідти ковчега Бога, Господа, що сидить на херувимах, що ім'я Його прикликається.

І повезли Божого ковчега на новому возі з Авінадавового дому, а Узза та Ахїо провадили того воза.

А Давид та увесь Ізраїль грали перед Божим лицем з усієї сили, і з піснями, і на цитрах, і на арфах, і на бубнах, і на цимбалах, і на сурмах.

І прийшли вони аж до Кідонового току, і простяг Узза свою руку, щоб підхопити ковчега, бо воли нахилили його.

І запалився на Уззу гнів Господній, і Він убив його за те, що простяг руку свою до ковчега. І помер він там перед Господнім лицем...

І зажурився Давид тим, що Господь убив Уззу, і він назвав ім'я тому місцю: Перец-Узза, і так воно зветься аж до цього дня.

І того дня Давид злякався Бога, говорячи: Як я внесу до себе Божого ковчега?

І не повіз Давид ковчега до себе, до Давидового Міста, а направив його до дому гатянина Овед-Едома.

І пробував Божий ковчег із домом Овед-Едома в його домі три місяці. А Господь поблагословив дім Овед-Едома, та все, що було його.

А Хірам, цар тирський, послав до Давида послів, і кедрового дерева, каменярів та теслярів, щоб збудувати йому дім.

І пізнав Давид, що Господь міцно поставив його царем над Ізраїлем, бо царство його було піднесене високо ради народу його, Ізраїля.

І взяв Давид ще жінок в Єрусалимі, і Давид породив ще синів та дочок.

А оце імена народжених йому в Єрусалимі: Шаммуа і Шовав, Натан і Соломон,
і Ївхар, і Еліщуя, і Елпелет,
і Ногах, і Нефег, і Яфія,
і Елішама, і Ел'яда, і Еліфелет.

І почули филистимляни, що Давид був помазаний на царя над усім Ізраїлем, і піднялися всі филистимляни, щоб шукати Давида. А Давид почув про це, і вийшов проти них.

А филистимляни прийшли й стали таборами в долині Рефаїм.

І питався Давид у Бога, говорячи: Чи виходити на филистимлян, і чи даси Ти їх в руку мою? І відказав йому Господь: Вийди, і Я дам їх у руку твою.

І зійшли вони до Баал-Пераціму, і Давид побив їх там. І сказав Давид: Розбив Бог ворогів моїх рукою моєю, як прорив води! Тому назвали ім'я того місця: Баал-Перацім! А вони позоставили там богів своїх, і Давид наказав, і вони були спалені в огні.

А филистимляни ще отаборилися в долині.

А Давид іще питався Бога, і Бог йому сказав: Не підеш за ними, а поверни від них, і прибудеш до них з-навпроти бальзамового ліска.

І станеться, як ти почувеш шелест ніби кроків на верховіттях бальзамових дерев, тоді вийдеш на бій, бо то вийшов Бог перед тебе, щоб побити филистимський табір.

І зробив Давид так, як наказав йому Бог, і вони побили филистимський табір від Гів'ону аж до Гезеру.

І неслося Давидове ім'я по всіх краях, а Господь дав, що всі народи боялись його»

10. Скільки пар чистих тварин наказав Бог Ною взяти в ковчег?

. Дві (Буття 6:19-20)

«І впровадиш до ковчегу по двоє з усього, з усього живого, із кожного тіла, щоб їх заховати живими з тобою. Вони

будуть самець і самиця. Із птаства за родом його, і з худоби за родом її, і з усіх плазунів на землі за родом їх, по двоє з усього увійдуть до тебе, щоб їх зберегти живими»

. Сім (Буття 7:2)

«Із усякої чистої худоби візьмеш собі по семеро, самця та самицю її, а з худоби нечистої двоє: самця та самицю її»
Із чистої худоби та з худоби, що нечиста вона, і з птаства, і всього, що плазує на землі,
по двоє ввійшли до Ноя до ковчегу, самець і самиця, як Бог Ноеві був ізвелів. (Буття 7:8-9)

11. Коли Давид переміг Царя Зобах (Адраазара), скільки вершників він взяв у полон?

. Тисячу сімсот (2 Самуїла 8:4)

“І здобув Давид від нього тисячу й сім сотень їздців та двадцять тисяч чоловіка пішого. А коням усіх тих колесниць Давид попідрізував жили, і позоставив із того сто колесниць”.

. Сім тисяч (1 Хроніки 18:4)

«І здобув Давид від нього тисячі колесниць і сім тисяч верхівців та двадцять тисяч пішого люду. І попідрізував Давид жили коням усіх колесниць, і позоставив із них тільки сотню для колесниць»

12. Скільки стійл для коней мав Соломон?

. Сорок тисяч (1 Царів 4:26)

«І було в Соломона сорок тисяч стійлів для коней колесниць його та дванадцять тисяч верхівців»

. Чотири тисяч (2 Хроніки 9:25)

«І було в Соломона чотири тисячі кінських жолобів та колесниць, і дванадцять тисяч верхівців, і він

порозміщував їх по колесничних містах та при царі в Єрусалимі»

13. В якому році правління короля Аси Вааса помер цар Ізраїлю?

. В двадцять шостому році (1 Царів, 15:33-16:8)

«Двадцять і шостого року Аси, царя Юдиного, зацарював Ела, Башин син, над Ізраїлем у Тірці, на два роки».

. В тридцять шостому році. (2 Хроніки 16:1)

«Тридцятото й шостого року царювання Аси пішов Баша, Ізраїлів цар, проти Юди, і будував Раму, щоб не дати нікому від Аси, царя Юдиного, виходити та входити».

14. Скільки наглядачів призначив Соломон для роботи над будівництвом храму?

. Три тисячі шістсот (2 Хроніки 2:2)

«І відлічив Соломон сімдесят тисяч чоловіка носіїв та вісімдесят тисяч чоловіка каменотесів у горах, а керівників над ними три тисячі й шість сотень».

. Три тисячі триста (1 Царів 5:16)

«Окрім трьох тисяч і трьох сотень керівників, що настановив Соломон над працею, вони правили над народом, що робили працю»

15. Як багато батів містив центр, який побудував Соломон?

. Дві тисячі (1 Царів 7:26)

«А грубина його долоня, а краї його подібні до краю келиха, як квітки лілеї. Містило воно дві тисячі батів»

. Близько трьох тисяч (2 Хроніки 4:5)

«А грубина його долоня, а край його як робота краю келіха, квітки лілеї. Містило воно три тисячі батів»

16. Скільки було нащадків Пахатових?

. **Дві тисячі вісім сотень і дванадцять (Ездри 2:6)**

«Синів Пахат-Моавових, із синів Ісусових та Йоавових дві тисячі вісім сотень і дванадцять»

. **Дві тисячі вісім сотень і вісімнадцять (Неемії 7:11)**

«Синів Пахат-Моавових, із синів Ісусових та Йоавових дві тисячі й вісім сотень вісімнадцять»

17. Скільки було нащадків Заттуя?

. **Дев'ятсот сорок п'ять (Ездри 2:8)**

«Синів Заттуєвих дев'ять сотень і сорок і п'ять»

. **Вісімсот сорок п'ять (Неемії 7:13)**

«Синів Заттуєвих вісім сотень сорок і п'ять»

18. Скільки було нащадків Азгадових?

. **Тисяча двісті двадцять і два (Ездри 2:12)**

«Синів Азгадових тисяча двісті двадцять і два»

. **Дві тисяч триста двадцять два. (Неемії 7:17)**

«Синів Азгадових дві тисячі три сотні двадцять і два»

19. Скільки було нащадків Адіна?

. **Чотириста п'ятдесят і чотири (Ездри 2:15)**

«Синів Адінових чотири сотні п'ятдесят і чотири»

. **Шістсот п'ятдесят і п'ять (Неемії 7:20)**

«Синів Адінових шість сотень п'ятдесят і п'ять»

20. Скільки було нащадків Хашумових?

. Двісті двадцять три

«Синів Хашумових двісті двадцять і три» (Ездри 2:19)

. Триста Двадцять вісім

«Синів Хашумових три сотні двадцять і вісім» (Неемії 7:22)

21. Скільки було людей з Бет-Елу та Аю?

. Двісті Двадцять три

«Людей з Бет-Елу та Аю двісті двадцять і три» (Ездри 2:28)

. Сто двадцять три

«Людей з Бет-Елу та Аю сто двадцять і три» (Неемії 7:32)

22. Езра і Неемія єдині в тому, що загальна кількість всіх нащадків була 42,360. Але цифри навіть і близько не вказують на це. Отримані результати з кожної книги є такими:

. «Усього збору разом сорок дві тисячі три сотні шістдесят» (Ездри, 2:64)

. «Усього збору разом сорок дві тисячі триста й шістдесят» (Неемії, 7:66)

23. Скільки співаків супроводжувало групу?

. Двісті (Ездри 2:65)

«Окрім їхніх рабів та невірниць, цих було сім тисяч три сотні тридцять і сім; а їхніх співаків та співачок двісті».

. Двісті сорок п'ять (Неемії 7:67)

«Окрім їхніх рабів та їхніх невольниць, цих було сім тисяч триста тридцять і сім; а в них співаків та співачок двісті й сорок і п'ять».

24. Як звали матір царя Авія?

. Міхая, дочка Уріїла Гів'и (2 Хроніки 13:2)

«Три роки царював він в Єрусалимі. А ім'я його матері Міхая, дочка Уріїла з Гів'ї. І війна точилася між Авійєю та між Єровоамом»

. Мааха, дочка Авесаломова (2 Хроніки 11:20) та (2 Самуїла 14:27)

«А по ній він узяв Мааху, дочку Авесаломову, і вона породила йому Авійю, і Аттая, і Зізу, і Шеломіта»
«І народилися Авесаломові троє синів та одна дочка, а ім'я їй Тамара. Вона була жінка вродлива з вигляду»

25. Чи захопив Ісус Навин з ізраїльтянами Єрусалим?

. Так (Ісус Навин 10:23, 40)

"П'ятьох царів вивели з печери, царя Єрусалима, царя Хеврона, царя Ярмут, царя Лахісса і царя Еглону. "

"Так Ісус розгромив всіх царів міст нагірній країни, Негева, східних і західних передгір'їв. Господь Бог Ізраїля звелів Ісусу вбивати всіх і Ісус не залишив в тих місцях жодного, хто б уцілів ".

. Ні (Ісус Навин 15:63)

" Але армія Іуди не змогла вигнати євусеїв, мешканців Єрусалиму, тому євусеї і сьогодні живуть серед народу Юди в Єрусалимі ».

26. Хто був батьком Йосипа, чоловіка Марії?

. Яків (Матвій 1:16)

«А Яків породив Йосипа, мужа Марії, що з неї родився Ісус, званий Христос»

. Ілія (Лука 3:23)

«А Сам Ісус, розпочинаючи, мав років із тридцять, будучи, як думано, сином Йосипа, Ілія»

27. Нащадком якого із синів Давида був Ісус?

. Соломона (Матвій 1:6)

«А Єссей породив царя Давида, Давид же породив Соломона від Урієвої»

. Нафана (Лука 3:31)

«Сина Мелеаєвого, сина Меннаєвого, сина Маттатаєвого, сина Натанового, сина Давидового»

28. Хто був батьком Салафіїля?

. Єхонія (Матвій 1:12)

«А по вавилонській переселенні Єхонія породив Салатїїля, а Салатїїль породив Зоровавеля»

. Нирїї (Лука 3:27)

«Сина Йоананового, сина Рисаєвого, сина Зоровавелевого, сина Салатїїлового, сина Нирїєвого»

29. Який з синів Зоровавеля був пращуром Ісуса Христа?

. Авїюд (Матвій 1:13)

«Зоровавель же породив Авїюда, а Авїюд породив Еліякіма, а Еліякім породив Азора» .

. Рисай. (Лука 3:27) та (1 Хроніки 3:19-20).

«А сини Педаї: Зоровавель і Шім'ї. А сини Зоровавеля: Мешуллам, і Хананія, і сестра їхня Шеломіт, і Хашува, і Огел, і Верех'я, і Хасад'я, Юшав-Хесед, п'ятеро».

Імена Авіуда і Різа не можуть співпадати.

"Юда був сином Іоаннана, Іоаннан був сином Рісая. Рісай був сином Зоровавеля. Зоровавель був сином Салафіїля. Салафіїль був сином Нірія."

" Синами Педаї були Зоровавель і Шім'ї. Синами Зоровавеля були Мешулам і Хананія. Шеломиф була їх сестрою. У Зоровавеля було ще п'ять синів. Їх звали Хассува, Огел, Верех'я, Хасад'я, Юшав-Хесед.

30. Хто був батьком Озії?

. Йорам (Матвій 1:8)

«Асаф же породив Йосафата, а Йосафат породив Йорама, Йорам же породив Озію»

. Амація (2 Хроніки 26:1)

«І взяв увесь Юдин народ Уззійю, а він був шістнадцяти літ, і настановили його царем замість батька його Амації»

31. Хто був батьком Єхонії?

. Йосія (Матвій 1:11)

«Йосія ж породив Йоякіма, Йояким породив Єхонію й братів його за вавилонського переселення»

. Єгояким (1 Хроніки 3:16)

«А сини Єгоякимові: Єхонія син його, та син його Седекія»

32. Скільки поколінь пройшло від вавилонського полону до Христа?

. Матвій каже, що чотирнадцять (Матвій 1:17)

«А всіх поколінь від Авраама аж до Давида чотирнадцять поколінь, і від Давида аж до вавилонського переселення чотирнадцять поколінь, і від вавилонського переселення до Христа поколінь чотирнадцять»

. Але уважний підрахунок поколінь показує тільки тринадцять. (Матвій 1:12-16)

«А по вавилонським переселенні Єхонія породив Салатїїля, а Салатїїль породив Зоровавеля. Зоровавель же породив Авїюда, а Авїюд породив Еліякіма, а Еліякім породив Азора.

Азор же породив Садока, а Садок породив Ахіма, а Ахім породив Еліюда.

Еліюд же породив Елеазара, а Елеазар породив Маттана, а Маттан породив Якова.

А Яків породив Йосипа, мужа Марії, що з неї родився Ісус, званий Христос»

33. Хто був батьком Шелаха?

. Каїнам (Лука 3:35-36)

«Сина Серухового, сина Рагавового, сина Фалекового, сина Еверового, сина Шелаха, сина Каїнамового, сина Арфаксадового, сина Симового, сина Ноєвого, сина Ламехового».

Арпахшад (Буття 11:12)

«А Арпахшад жив тридцять і п'ять літ, та й породив він Шелаха»

34. Чи був Іоанн Хреститель Лісію?

. Був. (Матвій 17:10-13)

«І запитали Його учні, говорячи: “Що це книжники кажуть, ніби треба Іллі перш прийти?” А Він відповів і сказав: “Ілля, правда, прийде, і все приготує. Але кажу вам, що Ілля вже прийшов, та його не пізнали, але з ним зробили, що тільки хотіли... Так і Син Людський має страждати від них»

. Не був (Івана 1:19-21)

«А це ось свідоцтво Іванове, як юдеї послали були з Єрусалиму священників та Левитів, щоб спитали його: “Хто ти такий?” І він визнав, і не зрікся, а визнав: “Я - не Христос”. І запитали його: “А хто ж? Чи Ілля?” І відказує: “Ні!” Чи пророк? І дав відповідь: “Ні!»

35. Чи міг Ісус успадковувати престол Давида?

. Так, про це сказав ангел. (Лука 1:32)

«Він же буде Великий, і Сином Всевишнього званий, і Господь Бог дасть Йому престола Його батька Давида»

. Ні, адже він є нащадком Іоакима (Матвій 1:11, 1 Хроніки 3:16, Єремія 36:30)

«Тому так говорить Господь про Єгоякіма, Юдиного царя: «Не буде від нього сидячого на Давидовому троні, а його труп буде кинений на спекоту вдень та на холод вночі...»

"Иосия був батьком Іоакима. Іоаким був батьком Єхонії і братів його. (Це було під час переселення ізраїльського народу в Вавилон)

"Синами Іоакима були Іехонія, його син, і Седекія, його син. "

"За це нащадки Іоакима не сидітимуть на троні Давида. Коли помре Іоаким, його не будуть поховані як царя, а тіло його буде кинуте на землі серед денної спеки і нічного холоду”.

36. На скількох тваринах Ісус в'їхав до Єрусалиму?

. На одному ослі (Марк 11:7, Лука 19:3-5)

"І вони привели до Ісуса осла, і поклали на нього плащі свої, а Він сів на нього."

. На Двох - ослиці й ослі. (Матвій 21:7)

Вони привели до Ісуса ослицю й осла, і одержу поклали на них, і Він сів на них."

37. Як Симон Петро дізнався, що Ісус був Христом?

. Через одкровення із небес (Матвій 16:17)

«А Ісус відповів і до нього промовив: «Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі оце виявили, але Мій Небесний Отець».

. Його брат Андрій сказав йому. (Івана 1:41)

“Він знайшов перше Симона, брата свого, та й говорить до нього: «Знайшли ми Месію, що визначає: Христос».

38. Де Ісус вперше зустрів Симона Петра та Андрія?

. По той бік Галілейського моря (Матвій 4:18-22)

«Як проходив же Він поблизу Галілейського моря, то побачив двох братів: Симона, що зветься Петром, та Андрія, його брата, що невода в море закидали, бо рибалки були».

На березі річки Йордан (Івана 1:43)

Наступного дня захотів Він піти в Галілею. І знайшов Він Пилипа та й каже йому: Іди за Мною!

39. Коли Ісус зустрів Ярусу, чи була його дочка вже мертва?

.Так (Матвій 9:18)

«Коли Він говорив це до них, підійшов ось один із старших, уклонився Йому та й говорить: «Дочка моя хвилі цієї померла. Та прийди, поклади Свою руку на неї, і вона оживе».

.Ні (Марк 5:23)

«І дуже благає Його та говорить: «Моя дочка кінчається. Прийди ж, поклади Свої руки на неї, щоб видужала та жила!...»

40. Чи дозволяв Ісус своїм учням брати речі в дорогу?

.Так (Марк 6:8)

”І звелів їм нічого в дорогу не брати, крім палиці тільки самої: ні торби, ні хліба, ані мідяків у свій черес”.

.Ні (Матвій 10:9, Лука 9:3)

«Не беріть ані золота, ані срібла, ані мідяків до своїх поясів,

«І промовив до них: «Не беріть нічого в дорогу: ані палиці, ані торби, ні хліба, ні срібла, ані майте по двоє убрань».

41. Чи думав Ірод, що Ісус був Іоаном Хрестителем?

.Так (Матвій 14:2, Марк 6:16)

«І сказав своїм слугам: Це Іван Хреститель, він із мертвих воскрес, і тому чуда творяться ним...»

«А Ірод, прочувши, сказав: Іван, якому я голову стяв був, оце він воскрес!»

.Ні (Лука 9:9)

«Тоді Ірод сказав: «Іванові стяв я голову; хто ж Оцей, що я чую про Нього речі такі? І він намагався побачити Його».

42. Чи впізнав Іоанн Хреститель Ісуса до його хрещення?

.Так (Матвій 3:13-14)

”Тоді прибуває Ісус із Галілеї понад Йордан до Івана, щоб хреститись від нього. Але перешкоджав він Йому й говорив: «Я повинен хреститись від Тебе, і чи Тобі йти до мене?»

.Ні

(Івана 1:32-33)

«І свідчив Іван, промовляючи: Бачив я Духа, що сходить, як голуб, із неба, та залишався на Ньому. І не знав я Його, але Той, Хто хрестити водою послав мене, мені оповів: Над Ким Духа побачиш, що сходить і залишається на Ньому, це Той, Хто хреститиме Духом Святим.»

43. Чи впізнав Іоанн Хреститель Ісуса після його хрещення?

.Так

(Івана 1:32-33)

«І свідчив Іван, промовляючи: Бачив я Духа, що сходить, як голуб, із неба, та залишався на Ньому. І не знав я Його, але Той, Хто хрестити водою послав мене, мені оповів: Над Ким Духа побачиш, що сходить і залишається на Ньому, це Той, Хто хреститиме Духом Святим.»

.Ні (Матвій 11:2)

«Прочувши ж Іван у в'язниці про дії Христові, послав через учнів своїх»

44. Згідно з Євангелієм від Іоанна, що сказав Ісус про власне свідчення?

.(Івана 5:31) Коли свідчу про Себе Я Сам, то свідоцтво Моє неправдиве.

.(Івана 8:14) Відповів і сказав їм Ісус: «Хоч і свідчу про Себе Я Сам, та правдиве свідоцтво Моє, бо Я знаю, звідкіля Я прийшов і куди Я йду. Ви ж не відаєте, відкіля Я приходжу, і куди Я йду».

45. Чи очистив Ісус храм того ж дня, коли увійшов до Єрусалиму?

.Так (Матвій 21:12)

«Потому Ісус увійшов у храм Божий, і вигнав усіх продавців і покупців у храмі, і поперевертав грошомінам столи, та ослони продавцям голубів».

.Ні (Марк 11:1-17)

«І коли вони наблизились до Єрусалиму, до Вітфагії й Віфанії, на Оливній горі, тоді Він посилає двох учнів Своїх, і каже до них: Ідіть у село, яке перед вами, і, входячи в нього, ви знайдете зараз прив'язане осля, що на нього ніхто ще з людей не сідав. Відв'яжіть його, і приведіть. Коли ж скаже хто вам: Що це ви робите? відкажіть: Господь потребує його, і відішле його сюди зараз. І вони відійшли, і знайшли те осля, що прив'язане коло воріт ізнадвору було при дорозі, і відв'язали його. А деякі з тих, що стояли там, сказали до них: Що ви робите? Пощо осля ви відв'яжете? Вони ж їм відказали, як звелів їм Ісус, і відпущено їх. І вони привели до Ісуса осля, і поклали на нього плащі свої, а Він сів на нього. Багато ж народу стелили одягу свою по дорозі, а інші стелили дорогою зелень, натяту в полях. А ті, що йшли перед Ним і позаду, викрикували: Осанна! Благословенний, хто йде у Господнє Ім'я! Благословенне Царство, що надходить, Отця нашого Давида! Осанна на висоті! Потому ввійшов

Він до Єрусалиму, і в храм. А оглянувши все, як година вже пізня була, Він пішов у Віфанію з Дванадцятьма. А назавтра, коли вони вийшли з Віфанії, Він зголоднів був. І, побачивши здалека фігове дерево, вкрите листями, Він підійшов, чи не знайде на ньому чого. І, прийшовши до нього, не знайшов нічого, крім листя самого, не пора бо на фіги була. І озвався Ісус і промовив до нього: Щоб більше ніхто твого плоду не з'їв аж повіки! А учні Його все те чули. І прийшли вони в Єрусалим. А як Він у храм увійшов, то став виганяти продавців і покупців у храмі, і поперевертав столи грошомінам та ослони продавцям голубів. І Він не дозволяв, щоб хто річ яку носив через храм. І Він їх навчав і казав їм: Хіба не написано: Дім Мій буде домом молитви в народів усіх, ви ж із нього зробили печеру розбійників!»

46. В Євангелії сказано, що Ісус прокляв фігове дерево. Чи могло дерево відразу засохнути?

.Так (Матвій 21:19)

«І побачив Він при дорозі одне фігове дерево, і до нього прийшов, та нічого, крім листя самого, на нім не знайшов. І до нього Він каже: Нехай плоду із тебе не буде ніколи повіки! І фігове дерево зараз усохло.

.Ні. Воно засохло вночі. (Марк 11:20)

“А проходячи вранці, побачили фігове дерево, усохле від кореня».

47. Чи поцілував Юда Ісуса?

.Так (Матвій 26:48-50)

«А зрадник Його дав був знака їм, кажучи: «Кого поцілую, то Він, беріть Його. І зараз Він підійшов до Ісуса й сказав:

Радій, Учителю!» І поцілував Його. Ісус же йому відказав: «Чого, друже, прийшов ти?» Тоді приступили та руки наклали на Ісуса, і схопили Його».

.Ні. Юда не міг підійти близько до Ісуса так, щоб поцілувати його. (Іоанна 18:3-12)

“Отож Юда, узявши відділ війська та службу від первосвящеників і фарисеїв, приходить туди із смолоскипами, та з ліхтарями, та з зброєю. А Ісус, усе відавши, що з Ним статися має, виходить та й каже до них: Кого ви шукаєте? Йому відповіли: Ісуса Назарянина. Він говорить до них: Це Я... А стояв із ними й Юда, що видав Його. І як тільки сказав їм: Це Я, вони подалися назад, та й на землю попадали... І Він знов запитав їх: Кого ви шукаєте? Вони ж відказали: Ісуса Назарянина. Ісус відповів: Я сказав вам, що це Я... Отож, як Мене ви шукаєте, то дайте оцим відійти, щоб збулося те слово, що Він був сказав: Я не втратив нікого із тих, кого дав Ти Мені. Тоді Симон Петро, меча мавши, його вихопив, і рубонув раба первосвященика, і відтяв праве вухо йому. А рабу на ім'я було Малх. Та промовив Ісус до Петра: Всунь у піхви меча! Чи ж не мав би Я пити ту чашу, що Отець дав Мені? Відділ же війська та тисяцький і служба юдейська схопили Ісуса, і зв'язали Його”.

48. Що сказав Ісус про зречення Петра?

. (Івана 13:38)

«Ісус відповідає: За Мене покладеш ти душу свою? Поправді, поправді кажу Я тобі: Півень не заспіває, як ти тричі зречешся Мене...»

. (Марк 14:30)

«Ісус же йому відказав: Поправді кажу тобі, що сьогодні, цієї ось ночі, перше ніж заспіває півень двічі, відречешся ти тричі від Мене!

(Марк 14:72)

«І заспівав півень хвилі тієї подруге. І згадав Петро слово, що Ісус був промовив йому: Перше ніж заспіває півень двічі, відречешся ти тричі від Мене. І кинувся він, та й плакати став...»

49. Чи ніс Ісус свій хрест?

.Так (Івана 19:17)

«І, нісши Свого хреста, Він вийшов на місце, Череповищем зване, по-гебрейському Голгофа».

.Ні (Матвій 27:31-32)

«А коли назнущалися з Нього, зняли з Нього плаща, і зодягнули в одержу Його. І повели Його на розп'яття. А виходячи, стріли одного кірінеянина, Симон на ймення, його змусили нести для Нього хреста».

50. Чи помер Ісус до того, як завіса храму розірвалася?

.Так (Матвій 27:50-51, Марк 15:37-38)

“А Ісус знову голосом гучним іскрикнув, і духа віддав... І ось завіса у храмі роздерлась надвоє від верху аж додолу, і земля потряслася, і зачали розпадатися скелі,

«А Ісус скрикнув голосом гучним, і духа віддав!... І в храмі завіса роздерлась надвоє, від верху аж додолу».

.Ні (Лука 23:45-46)

“І сонце затьмилось, і в храмі завіса роздерлась надвоє... І, скрикнувши голосом гучним, промовив Ісус: «Отче, у руки Твої віддаю»

51. Чи проповідував Ісус щось таємно?

.Ні (Іоанна 18:20)

«Ісус Йому відповідь дав: Я світові явно казав. Я постійно навчав у синагозі й у храмі, куди всі юдеї збираються, а таємно нічого Я не говорив».

.Так (Марк 4:34, Матвій 13:10-11)

«І без притчі нічого Він їм не казав, а учням Своїм самотою вивчав усе».

«І учні Його приступили й сказали до Нього: Чому притчами Ти промовляєш до них? А Він відповів і промовив: Тому, що вам дано пізнати таємниці Царства Небесного, їм же не дано».

52. Де був Ісус в шосту годину, в день розп'яття?

. На хресті (Марк 15:23)

«І давали Йому пити вина, із миррою змішаного, але Він не прийняв».

.В Суді Пілата (Івана 19:14)

«Був то ж день Приготовлення Пасхи, година була близько шостої. І він каже юдеям: Ось ваш Цар!»

53. В Євангеліях сказано, що два розбійника були розп'яті разом із Ісусом. Чи ображали Ісуса обидва розбійника?

.Так (Марк 15:32)

“Христос, Цар Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, щоб побачили ми та й увірували. Навіть ті, що разом із Ним були розп'яті, насміхалися з Нього...”

.Ні. Один із них ображав Ісуса, а інший захищав Ісуса. (Лука 23:43)

«І промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!»

54. Чи увійшов Ісус до Раю в день розп'яття?

.Так (Лука 23:43)

«І промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі: ти будеш зо Мною сьогодні в раю!

.Ні (Івана 20:17)

«Говорить до неї Ісус: Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!»

55. Коли Павло був на шляху в Дамаск, він побачив світло і почув голос. Чи почули голос ті, хто були з ним?

.Так (Дії 9:7)

«А люди, що йшли з ним, онімілі стояли, бо вони чули голос, та нікого не бачили».

.Ні (Діяння 22:9)

«А ті, що зо мною були, правда, бачили світло, але не почули вони того голосу, що мені говорив».

56. Коли Павло побачив світло, то впав на землю. Чи впали на землю його супутники?

.Так (Дії 26:14)

«І як ми всі повалились на землю, я голос почув, що мені говорив єврейською мовою: «Савле, Савле, чому ти Мене переслідуюєш? Трудно тобі бити ногою колючку!»

.Ні (Дії 9:7)

“А люди, що йшли з ним, онімілі стояли, бо вони чули голос, та нікого не бачили».

57. Чи сповістив голос на місці, які обов'язки були б у Павла?

.Так (Діяння 26:16-18)

«Але підведися, і стань на ноги свої. Бо на те Я з'явився тобі, щоб тебе вчинити слугою та свідком того, що ти бачив та що Я відкрию тобі. Визволяю тебе від твого народу та від поган, до яких Я тебе посилаю, відкрити їм очі, щоб вони навернулись від темряви в світло та від сатаниної влади до Бога, щоб вірою в Мене отримати їм дарування гріхів і долю з освяченими».

.Ні. Голос наказав Павлу йти в місто Дамаск и там йому буде сказано, що він має робити. (Дії 9:7, 22:10)

«А люди, що йшли з ним, онімілі стояли, бо вони чули голос, та нікого не бачили».

«А я запитав: «Що я, Господи, маю робити?» Господь же до мене промовив: «Уставай та й іди до Дамаску, а там тобі скажуть про все, що тобі призначено робити».

58. Колі ізраїльтяні осіли в Шіттімі, вони коїли перелюб з дочками Моав. Бог вразив їх чумою. Скільки людей загинуло від цієї чуми?

Двадцять чотири тисячі (Числа 25:1, 9)

«І осівся Ізраїль у Шіттімі, і народ зачав ходити на розпусту до моавських дочок... І померло в поразці двадцять і чотири тисячі».

Двадцять три тисячі (1 До Коринтян 10:8)

«Не станьмо чинити блуду, як деякі з них блудодіяли, і полягло їх одного дня двадцять три тисячі».

59. Скільки членів дому Якова прийшли до Єгипту?

Сімдесят душ. (Буття 46:27)

«А сини Йосипа, що народилися йому в Єгипті, дві душі. Усіх душ дому Якова, що прийшли були до Єгипту, сімдесят.»

Сімдесят п'ять душ (Дії 7:14)

«Тоді Йосип послав, щоб покликати Якова, батька свого, та всю родину свою - сімдесят і п'ять душ».

60. Що Юда зробив з грошима крові, які отримав за зраду Ісуса?

Він придбав землю. (Дії 1:18)

«І він поле набув за заплату злочинства, а впавши сторчма, він тріснув надвоє, і все нутро його вилилось...»

Він кинув все це в храм и пішов. Священики не могли покласти кровні гроші в скарбницю храму, тому використали їх, щоб купити землю для поховання подорожніх. (Матфей 27:5)

«І, кинувши в храм срібняки, відійшов, а потому пішов, та й повісився...»

61. Як помер Юда?

Після того, як він кинув гроші у храм, він пішов и повісився. (Матфей 27:5)

«І, кинувши в храм срібняки, відійшов, а потому пішов, та й повісився...»

Після того, як він придбав землю ціною свого злодіяння, він впав головою і його тіло тріснуло на дві частини і всі його нутрощі випали. (Дії 1:18)

«І він поле набув за заплату злочинства, а впавши сторчма, він тріснув надвоє, і все нутро його вилилось...»

62. Чому земля називається «Поле крові»?

Тому що священники купили її за гроші крові. (Матфей 27:8)

«Чому й зветься те поле полем крові аж до сьогодні».

У зв'язку із кривавою смертю Юди на ній. (Дії 1:19)

«І стало відоме це всім, хто замешкує в Єрусалимі, тому й поле те назване їхньою мовою Акелдама, що є: «Поле крові».

63. Хто за кого був викупом?

Син Людський прийшов віддати своє життя, як викуп за багатьох (Марк 10:45)

«Бо Син Людський прийшов не на те, щоб служили Йому, але щоб послужити, і душу Свою дати на викуп за багатьох»

(1 Тимофію 2: 5-6)

«Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, людина Христос Ісус, що дав Самого Себе на викуп за всіх. Таке було свідоцтво часу свого»

(Пріповістей 21:18)

«Безбожний то викуп за праведного, а лукавий - за щирого».

64. Чи є закон Мойсея корисним?

Так (2 Тимофію 3:16)

«Усе Писання Богом надхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності».

Ні (Євреїв 7:18)

«Попередня бо заповідь відкладається через неміч її та некорисність».

65. Яке точне формулювання було написане на хресті?

(Матвій 27:37)

«І напис провини Його помістили над Його головою: Це - Ісус, Цар Юдейський».

(Марк 15:26)

«І був написаний напис провини Його: Цар Юдейський».

(Лука 23:38)

«Був же й напис над Ним письмом грецьким, латинським і гебрейським написаний: Це - Цар Юдейський».

(Іоанна 19:19)

«А Пилат написав і написа, та й умістив на хресті. Було ж там написано: Ісус Назарянин, Цар Юдейський».

66. Чи хотів Ірод убити Іоанна Хрестителя?

Так (Матфей 14:5)

«І хотів Ірод смерть заповідати йому, та боявся народу, бо того за пророка вважали».

Ні (Марк 6:20)

«Бо Ірод боявся Івана, знаючи, що він - муж праведний і святий, і беріг його. І, його слухаючи, він дуже бентежився, але слухав його залюбки».

67. Хто був десятим із дванадцяти учнів Ісуса?

Фадей (Матфей 10-1-4, Марк 3:13-19)

«І закликав Він дванадцятьох Своїх учнів, і владу їм дав над нечистими духами, щоб їх виганяли вони, і щоб

уздоравливали всіляку недугу та неміч всіляку. А ймення апостолів дванадцятьох отакі: перший Симон, що Петром прозивається, і Андрій, брат його; Яків, син Зеведеїв, та Іван, брат його; Пилип і Варфоломій, Хома й митник Матвій; Яків, син Алфеїв, і Тадей; Симон Кананіт, та Юда Іскаріотський, що й видав Його».

«Він вийшов на гору, і покликав, кого Сам хотів; вони ж приступили до Нього. І визначив Дванадцятьох, щоб із Ним перебували, і щоб послати на проповідь їх, і щоб мали вони владу вздоравливати недуги й вигонити демонів. І визначив Він оцих Дванадцятьох: Симона, і дав йому ймення Петро, і Якова Зеведеєвого, і Івана, брата Якова, і дав їм імена Воанергес, цебто сини громові, і Андрія, і Пилипа, і Варфоломія, і Матвія, і Хому, і Якова Алфієвого, і Фадея, і Симона Кананіта та Юду Іскаріотського, що й видав Його. Юда, син Якова - це ім'я відповідає згаданому в Євангелії від Луки **Симон (Лука 6:12-16)**

«І сталось, що часу того Він вийшов на гору молитися, і перебув цілу ніч на молитві до Бога. А коли настав день, покликав Він учнів Своїх, і обрав із них Дванадцятьох, яких і апостолами Він назвав: Симона, якого й Петром Він назвав, і Андрія, брата його, Якова й Івана, Пилипа й Варфоломія, Матвія й Хому, Якова Алфієвого й Симона, званого Зилотом, Юду Якового, й Юду Іскаріотського, що й зрадником став».

68. Ісус побачив чоловіка, який сидів на митниці, і закликав його бути своїм учнем. Як його звали?

Матфей (Матфей 9:9)

«А коли Ісус звідти проходив, побачив чоловіка, на ймення Матвія, що сидів на митниці, та й каже йому: «Йди за Мною!» Той устав, і пішов услід за Ним.

Левія (Марк 2:14, Лука 5:27)

«А коли Він проходив, то побачив Левія Алфієвого, що сидів на митниці, і каже йому: Иди за Мною! Той устав, і пішов услід за Ним».

«Після цього ж Він вийшов, і побачив митника, на ймення Левія, що сидів на митниці, та й промовив йому: Иди за Мною!»

69. Чи був Ісус розп'ятий в день перед велікодньою трапезою, або в денну годину після трапези?**Після трапези (Марк 14:12-17)**

«А першого дня Опрісноків, коли пасху приношено в жертву, сказали Йому Його учні: Куди хочеш, щоб пішли й приготували ми Тобі пасху спожити? І посилає Він двох із Своїх учнів, і каже до них: Підіть до міста, і стріне вас чоловік, що нестиме в глекові воду, то йдіть за ним. І там, куди він увійде, скажіть до господаря дому: Учитель питає: Де кімната Моя, в якій Я споживу зо Своїми учнями пасху? І він вам покаже велику горницю, вистелену та готову: там приготуйте для нас. І учні пішли, і до міста прийшли, і знайшли, як Він їм сказав, і зачали вони пасху готувати. А коли настав вечір, Він приходить із Дванадцятьма».

До трапези. Перед святом Пасхи (Івана 1) Юда вийшов вночі (Іоанна 13:30)

«А той, узявши кусок хліба, зараз вийшов. Була ж ніч».

(Івана 13:29) «А тому, що тримав Юда скриньку на гроші, то деякі думали, ніби каже до нього Ісус: Купи, що потрібно на свято для нас, або щоб убогим подав що».

(Івана 18:28) «А Ісуса ведуть від Кайяфи в преторій. Був же ранок. Та вони не ввійшли до преторія, щоб не опоганитись, а щоб їсти пасху».

(Івана 19:14) «Був то ж день Приготовлення Пасхи, година була близько шостої. І він каже юдеям: Ось ваш Цар!»

70. Чи помолився Ісус Отцю, щоб запобігти розп'яттю?

Так (Матфей 26:39, Марк 14: 36, Лука 22:42)

«І, трохи далі пройшовши, упав Він долілиць, та молився й благав: Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте, не як Я хочу, а як Ти...»

«І благав Він: Авва-Отче, Тобі все можливе: пронеси мимо Мене цю чашу!... А проте, не чого хочу Я, але чого Ти...»

«Благаючи: Отче, як волієш, пронеси мимо Мене цю чашу! Та проте не Моя, а Твоя нехай станеться воля!...»

Ні (Іоанна 12:27)

«Затривожена зараз душа Моя. І що Я повім? Заступи Мене, Отче, від цієї години! Та на те Я й прийшов на годину оцю...»

71. В Євангеліях, які говорять, що Ісус молився, щоб уникнути хреста, скільки разів він відійшов від своїх учнів помолитися?

. Тричі (Матфей 26: 36-46)

«Тоді з ними приходять Ісус до місцевости, званої Гефсиманія, і промовляє до учнів: Посидьте ви тут, аж поки піду й помолюся отам. І, взявши Петра й двох синів Зеведесвих, зачав сумувати й тужити. Тоді промовляє до них: Обгорнена сумом смертельним душа Моя! Залишіться тут, і попильнуйте зо Мною... І, трохи далі пройшовши, упав Він долілиць, та молився й благав: Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте,

не як Я хочу, а як Ти... І, вернувшись до учнів, знайшов їх, що спали, і промовив Петрові: Отак, не змогли ви й однієї години попильнувати зо Мною?... Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло. Відійшовши ще вдруге, Він молився й благав: Отче Мій, як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її, нехай станеться воля Твоя! І, прийшовши, ізнову знайшов їх, що спали, бо зважніли їм очі були. І, залишивши їх, знов пішов, і помолвився втретє, те саме слово промовивши. Потому приходять до учнів і їм промовляє: Ви ще далі спите й спочиваєте? Ось година наблизилась, і до рук грішникам виданий буде Син Людський... Уставайте, ходім, ось наблизився Мій зрадник!

(Марк 14:32-42)

«І приходять вони до місцевости, на ім'я Гефсиманія, і каже Він учням Своїм: Посидьте ви тут, поки Я помолюся. І, взявши з Собою Петра, і Якова та Івана, Він зачав сумувати й тужити... І сказав Він до них: Обгорнена сумом смертельним душа Моя! Залишіться тут і пильнуйте! І Він відійшов трохи далі, припав до землі, та й благав, щоб, як можна, минула Його ця година. І благав Він: Авва-Отче, Тобі все можливе: пронеси мимо Мене цю чашу!... А проте, не чого хочу Я, але чого Ти... І вернувся, і знайшов їх, що спали, та й каже Петрові: Симоне, спиш ти? Однієї години не зміг попильнувати? Пильнуйте й моліться, щоб не впасти в спокусу, бадьорий бо дух, але немічне тіло! І знову пішов і молився, те саме промовивши слово. А вернувшись, ізнову знайшов їх, що спали, бо зважніли їм очі були. І не знали вони, що Йому відказати... І вернувся Він утретє, та й каже до них: Ви ще далі спите й спочиваєте? Скінчено, надійшла та година: у руки

грішникам ось видається Син Людський!... Уставайте, ходім, ось наблизивсь Мій зрадник...

Двічі. (Лука 22:39-46)

«І Він вийшов, і пішов за звичаєм на гору Оливну. А за Ним пішли учні Його. А прийшовши на місце, сказав їм: Моліться, щоб не впасти в спокусу. А Він Сам, відійшовши від них, як докинути каменем, на коліна припав та й молився, благаючи: Отче, як волієш, пронеси мимо Мене цю чашу! Та проте не Моя, а Твоя нехай станеться воля!... І Ангол із неба з'явився до Нього, і додавав Йому сили. А як був у смертельній тривозі, ще пильніш Він молився. І піт Його став, немов каплі крові, що спливали на землю... І, підвівшись з молитви, Він до учнів прийшов, і знайшов їх, що спали з журби... І промовив до них: Чого ви спите? Уставайте й моліться, щоб не впасти в спокусу!»

72. Матфей і Марк згодні, що Ісус пішов і помолився тричі. Які були слова в другій молитві?

Марк не згадує слова, але він каже, що слова були такими ж, як і в першій молитві. (Марк 14:39)

«І знову пішов і молився, те саме промовивши слово.

Матфей згадує слова, і ми бачимо, що вони відрізняються від тих, які говорили під час першої молитви. (Матфей 26:42)

«Відійшовши ще вдруге, Він молився й благав: Отче Мій, як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її, нехай станеться воля Твоя!»

73. Що говорив сотник, коли Ісус вмирав?

(Лука 23:47)

«Коли ж сотник побачив, що сталось, він Бога прославив, говорячи: «Дійсно праведний був Чоловік Цей!»

(Марк 15:39)

«А сотник, що насупроти Нього стояв, як побачив, що Він отак духа віддав, то промовив: «Чоловік Цей був, справді, Син Божий!»

74. Коли Ісус сказав "Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?" Якою мовою він це говорив?

На івриті (Матфей 27:46)

“А коло години дев'ятої скрикнув Ісус гучним голосом, кажучи: Елі, Елі, лама савахтані? цебто: Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?...”

Арамейською (Марк 15:34)

“О годині ж дев'ятій Ісус скрикнув голосом гучним та й вимовив: Елої, Елої, лама савахтані, що в перекладі значить: Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?”

75. Згідно з Євангеліями, якими були останні слова Ісуса перед смертю?

«Отче, у руки Твої віддаю Свого духа!» (Лука 23:46)

«І, скрикнувши голосом гучним, промовив Ісус: Отче, у руки Твої віддаю Свого духа! І це прорікши, Він духа віддав...»

«Звершилось!» (Івана 19:30)

«А коли Ісус оцту прийняв, то промовив: Звершилось!... І, голову схиливши, віддав Свого духа...»

76. Коли Ісус увійшов у Капернаум, він зцілив раба сотника. Чи прийшов сотник особисто просити Ісуса про це?

Так. (Матфей 8:5)

«А коли Він до Капернауму ввійшов, то до Нього наблизився сотник, та й благи зачав Його»

Ні. Він послав юдейських старших і своїх друзів. (Лука 7:3,6)

«А коли про Ісуса почув, то послав він до Нього юдейських старших, і благав Його, щоб прийшов, і вздоровив раба його. Вони ж прибули до Ісуса, та й ревно благали Його й говорили: Він достойний, щоб Ти це зробив йому. Бо він любить народ наш, та й для нас синагогу поставив. І пішов Ісус із ними. І коли недалеко від дому вже був, сотник друзів послав, щоб сказати Йому: Не турбуйся, о Господи, бо я недостойний, щоб зайшов Ти під стріху мою».

77.

Адаму було сказано, що якщо він з'їсть заборонений плід, то помре в той самий день. (Буття 2:17)

«Але з дерева знання добра й зла не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!»

Адам з'їв плід і продовжував жити до глибокої старості - 930 років. (Буття 5: 5)

“А всіх Адамових днів було, які жив, дев'ять сотень літ і тридцять літ. Та й помер він”.

78.

Бог вирішив, що тривалість життя людини буде обмежено до 120 років. (Буття 6:3)

«І промовив Господь: «Не буде Мій Дух перемагатися в людині навіки, бо блудить вона. Вона - тіло, і дні її будуть сто і двадцять літ».

Багато людей, народжені після цього, жили довше, аніж 120. Арфаксад жив 438 років. Його син Сала жив 433 роки. Його син Евер жив 464 роки тощо. (Буття 11:12-16)

«А Арпахшад жив тридцять і п'ять літ, та й породив він Шелаха. І жив Арпахшад по тому, як породив він Шелаха, чотири сотні літ та три роки. І породив він синів та дочок. Шелах же жив тридцять літ, та й породив він Евера. І жив Шелах по тому, як породив він Евера, чотири сотні літ і три роки. І породив він синів та дочок. Евер же жив тридцять літ і чотири, та й породив він Пелега».

79. Чи сходив на небо хтось інший, крім Ісуса?

Ні (Іоанна 3:13)

«І не сходив на небо ніхто, тільки Той, Хто з неба зійшов, Людський Син, що на небі».

Так. (2 Царств 2:11)

«І сталося, як вони все йшли та говорили, аж ось появився огняний віз та огняні коні, і розлучили їх одного від одного. І вознісся Ілля в вихрі на небо»

80. Хто був первосвящеником, коли Давид увійшов до Божого Дому і їв освячений хліб?

Авіафар (Марк 2:26)

«Як він увійшов був до Божого дому за первосвященика Авіятара, і спожив хліби показні, яких їсти не можна було, тільки священикам, і дав він і тим, хто був із ним?»

Ахімелех, батько Авіафара (1 Самуїл 1:1, 22:20)

«І був один чоловік із Раматаїм-Цофіму, з Єфремових гір, а ім'я йому Елкана, син Єрохама, сина Ілія, сина Тоху, сина Цуфа, єфремянин».

«Та втік один син Ахімелеха, Ахітувового сина, а ім'я його: Евіатар. І втік він до Давида».

81. Чи було тіло Ісуса оброблено пахощами перед захороненням відповідно до єврейських традицій?

Так і його учениці були свідками його поховання (Іоанна 19:39-40)

“Прибув також і Никодим, що давніше приходив вночі до Ісуса, і смирну приніс, із алоєм помішану, щось літрів із сто. Отож, узяли вони тіло Ісусове, та й обгорнули його плащаницею із пахощами, як є звичай ховати в юдеїв».

Ні. Ісус був просто загорнутий у лляний саван. Тоді жінки купили і підготували пахощі так, що вони змогли піти і помазати його. (Марк 16:1)

“Як минула ж субота, Марія Магдалина, і Марія Яковова, і Саломія накупили пахощів, щоб піти й намастити Його”.

82. Коли жінки купили пахощі?

Після суботи (Марк 16:1)

“Як минула ж субота, Марія Магдалина, і Марія Яковова, і Саломія накупили пахощів, щоб піти й намастити Його”.

До суботи жінки підготували пахощі. Тоді, в суботу, вони відпочивали відповідно до заповідей. (Лука 23:55, 24:1)

«А жінки, що прийшли були з Ним із Галілеї, ішли слідом, і вони бачили гроба, і як покладене тіло Його».

«А дня першого в тижні прийшли вони рано вранці до гробу, несучи наготовані пахощі».

83. У яку частину доби жінки відвідали могилу?

Ближче до світанку. (Матфей 28:1)

«Як минула ж субота, на світанку дня першого в тижні, прийшла Марія Магдалина та інша Марія побачити гріб».

Коли зійшло сонце. (Марк 16:2)

«І на світанку дня першого в тижні, як сходило сонце, до гробу вони прибули».

84. Яка була мета заради якої жінки пішли до гробу?

Щоб помазати тіло Ісуса пахощами. (Марк 16:1, Лука 23:55, 24:1)

«Як минула ж субота, Марія Магдалина, і Марія Яковова, і Саломія накупили пахощів, щоб піти й намастити Його».

«А жінки, що прийшли були з Ним із Галілеї, ішли слідом, і вони бачили гроба, і як покладене тіло Його».

«А дня першого в тижні прийшли вони рано вранці до гробу, несучи наготовані пахощі».

Щоб побачити труну. Про пахощі нічого не згадується. (Матфей 28:1)

«Як минула ж субота, на світанку дня першого в тижні, прийшла Марія Магдалина та інша Марія побачити гріб».

За незазначених причин. У цьому Євангелії обгортання з умащенням пахощами було зроблено до суботи (Іоанна 20:1)

“А дня першого в тижні, рано вранці, як ще темно було, прийшла Марія Магдалина до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений”.

85. Великий камінь був поміщений біля входу в гробницю. Де був камінь, коли прибули жінки?

Вони побачили, що камінь був відсунутий назад. (Марк 16:4) (Лука 24:2)

«А зиркнувши, побачили, що камінь відвалений; був же він дуже великий...»

«Та й застали, що камінь від гробу відвалений був».

Вони побачили, що "камінь був відсунутий від труни. (Іоанна 20:1)

«А дня першого в тиждні, рано вранці, як ще темно було, прийшла Марія Магдалина до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений».

Як тільки жінки підійшли, ангел, що зійшов з небес, відсунув камінь і розмовляв з жінками. Матфей зробив жінок свідками захоплюючого відсунення каменя. (Матфей 28:1-6)

«Як минула ж субота, на світанку дня першого в тиждні, прийшла Марія Магдалина та інша Марія побачити гріб. І великий ось ставсь землетрус, бо зійшов із неба Ангол Господній, і, приступивши, відвалив від гробу каменя, та й сів на ньому. Його ж постать була, як та блискавка, а шати його були білі, як сніг. І від страху перед ним затряслася сторожа, та й стала, як мертва. А Ангол озвався й промовив жінкам: Не лякайтеся, бо я знаю, що Ісуса розп'ятого це ви шукаєте. Нема Його тут, бо воскрес, як сказав. Підійдіть, подивіться на місце, де знаходився Він».

86. Чи розповів хтось жінкам, що трапилося із тілом Ісуса?

Так. Юнак у білому вбранні. (Марк 16:5)

«І, ввійшовши до гробу, побачили там юнака, що праворуч сидів, і був одягнений в білу одежу, і жахнулись вони»

Двоє чоловіків в сліпучих шатах, пізніше описаних як ангели. (Лука 24:4, 24:23).

«І сталось, як безрадні були вони в цім, ось два мужі в одежах блискучих з'явилися при них».

«Вони тіла Його не знайшли, та й вернулися й оповідали, що бачили й з'явлення Анголів, які кажуть, що живий Він».

Той ангел, який відсунув камінь. (Матфей 16:2)

«І на світанку дня першого в тижні, як сходило сонце, до гробу вони прибули».

У кожному із випадків жінкам сказали, що Ісус воскрес із мертвих. (Матфей 28:7, Марк 16:6, Лука 24:5)

«Ідіть же хутко, і скажіть Його учням, що воскрес Він із мертвих, і ото випереджує вас в Галілеї, там Його ви побачите. Ось, вам я звістив!»

«А він промовляє до них: Не жахайтесь! Ви шукаєте Розп'ятого, Ісуса Назарянина. Він воскрес, нема Його тут! Ось місце, де Його поховали були».

«А коли налякались вони й посхиляли обличчя додолу, ті сказали до них: Чого ви шукаєте Живого між мертвими?»

Ні. Марія нікого не зустріла і повернулася, сказавши: "Вони взяли Господа з гробу, і ми не знаємо де поклали Його". (Івана 20:2)

«Тож біжить вона та й прибуває до Симона Петра, та до другого учня, що Ісус його любив, та й каже до них: Взяти Господа з гробу, і ми не знаємо, де поклали Його!»

87. Коли Марія Магдалина вперше зустріла воскреслого Ісуса? І як вона відреагувала?

Марія та інші жінки зустріли Ісуса на зворотному шляху із їх першого і єдиного візиту до могили. Вони вхопилися за його ноги і вклонилися Йому. (Матфей 28:9)

«Аж ось перестрів їх Ісус і сказав: Радійте! Вони ж підійшли, обняли Його ноги і вклонились Йому до землі». Під час другого відвідування могили Марія зустріла Ісуса в безпосередній близькості від гробниці. Коли вона побачила Ісуса, то не впізнала його. Вона прийняла його за садівника. Вона, як і раніше, вважала, що тіло Ісуса кудись поклали і вона зажадала дізнатися, куди саме. Але коли Ісус назвав її ім'я, вона одразу впізнала його і назвала його "Вчитель". Ісус сказав їй, "Не тримай мене..." (Іоанна 20:11-17)

«А Марія стояла при гробі назовні та й плакала. Плачучи, нахилилась до гробу. І бачить два Анголи, що в білім сиділи, один у головах, а другий у ніг, де лежало Ісусове тіло... І говорять до неї вони: Чого плачеш ти, жінко? Та відказує їм: Узяли мого Господа, і я не знаю, де Його поклали... І, сказавши оце, обернулась назад, і бачить Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус... Промовляє до неї Ісус: Чого плачеш ти, жінко? Кого ти шукаєш? Вона ж, думаючи, що то садівник, говорить до Нього: Якщо, пане, узяв ти Його, то скажи мені, де поклав ти Його, і Його я візьму! Ісус мовить до неї: Маріє! А вона обернулася та по-єврейському каже Йому: Раббуні! цебто: Учителю мій! Говорить до неї Ісус: Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!»

88. Якими були настанови Ісуса своїм учням?

"Скажи моїм братам, щоб ішли в Галілею, там побачать Мене". (Матфей 28:10)

«Промовляє тоді їм Ісус: Не лякайтесь! Ідьте, повідомте братів Моїх, нехай вони йдуть у Галілею, там побачать Мене!

«Іди до братів Моїх та скажи їм: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до мого Богу і вашому Богові.» (Іоанна 20:17)

«Говорить до неї Ісус: Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!»

89. Коли учні повернулися до Галілеї?

Відразу, тому що коли вони побачили Ісуса в Галілеї, дехто з них засумнівався. (Матфей 28:17)

«І як вони Його вгледіли, поклонились Йому до землі, а дехто вагався. Цей період невизначеності не мав тривати довго».

Принаймні, через сорок днів. Того вечора учні були досі в Єрусалимі. (Лука 24:33) (Лука 24:49) (Дії 1:3) (Діяння 1:4)

«І зараз устали вони, і повернулись до Єрусалиму, і знайшли там у зборі Одинадцятьох, і тих, що з ними були».

«І ось Я посилаю на вас обітницю Мого Отця; а ви позостаньтеся в місті, аж поки зодягнетесь силою з висоти».

«А по муці Своїй Він ставав перед ними живий із засвідченнями багатьма, і сорок день їм з'являвся та про Божєє Царство казав».

«А зібравшись з ними, Він звелів, щоб вони не відходили з Єрусалиму, а чекали обітниці Отчої, що про неї казав ви чули від Мене».

90. Кому мідіяніти продали Йосипа?

Ізмаїльтянам (Буття 37:28)

«І коли проходили мідіяніти, купці, то витягли й підняли Йосипа з ями. І продали Йосипа ізмаїльтянам за двадцять срібняків, а ті повели Йосипа до Єгипту».

Потіфару, офіцеру фараона (Буття 37:36)

«І мідіяніти продали Йосипа до Єгипту, до Потіфара, царедворця фараонового, начальника царської сторожі».

91. Хто привів Йосипа до Єгипту?

Ізмаїльтянин купив Йосипа, а потім відвів Йосипа до Єгипту (Буття 37:28)

«І коли проходили мідіяніти, купці, то витягли й підняли Йосипа з ями. І продали Йосипа ізмаїльтянам за двадцять срібняків, а ті повели Йосипа до Єгипту».

Мідіянітяни продали його в Єгипті (Буття 37:36)

«І мідіяніти продали Йосипа до Єгипту, до Потіфара, царедворця фараонового, начальника царської сторожі».

Йосип сказав своїм братам: «Я Йосип, ваш брат, якого ви продали були до Єгипту...» (Буття 45:4)

«А Йосип промовив до братів своїх: Підійдіть же до мене! І вони підійшли, а він проказав: Я Йосип, ваш брат, якого ви продали були до Єгипту»

92. Чи змінив Бог свою думку?

Так. (1 Самуїл 15:10-11)

«І було Господнє слово до Самуїла й казало: «Жалкую, що Я настановив Саула за царя, бо він відвернувся від Мене, а

слів Моїх не виконав». І запалився гнів Самуїлів, і він кликав до Господа цілу ніч».

Ні. Бог "не буде брехати чи каятися, адже Він - не людина, щоб змінюватися" (1 Самуїл 15:29)

«І також Ізраїлева Слава не скаже неправди та не буде каятися, бо Він не людина, щоб каятись»

Так. (1 Самуїл 15:35)

«І більше не бачив Самуїл Саула аж до дня його смерти, та Самуїл сумував за Саулом. А Господь жалкував, що настановив був Саула царем над Ізраїлем».

Відзначимо, що всі три вказані версії - з однієї й тієї ж глави, однієї книги. Крім того, Біблія розповідає, що Бог розкався, також, і в інших випадках.

1. Господь жалкував, що створив людину. (Буття 6:6-7)

«І пожалкував був Господь, що людину створив на землі. І засмутився Він у серці Своїм». І промовив Господь: «Зітру Я людину, яку Я створив, з поверхні землі, від людини аж до скотини, аж до плазунів, і аж до птаства небесного. Бо жалкую, що їх Я вчинив».

2. Господь розкався за зло, яке він хотів зробити своїм людям (Вихід 32:14)

«І відвернув Господь зло, про яке говорив, щоб зробити Своему народові».

3. Багато інших подібних місць.

93. Біблія говорить, що для кожного чуда, продемонстрованого магами, Мойсей та Аарон робили те ж саме своїми чарами. А потім сталося таке чудо:

Мойсей та Аарон перетворюють всю існуючу воду на кров. (Вихід 7:20-21)

«І Мойсей та Аарон зробили так, як наказав був Господь. І підняв він палицю, та й ударив воду, що в Річці, на очах фараона й на очах його рабів. І змінилася вся вода, що в Річці, на кров! А риби, що в Річці, погинули. І засмерділася Річка, і не могли єгиптяни пити воду з Річки. І була кров у всім єгипетським краї.»

Маги зробили те ж саме. (Вихід 7:22)

«І так само зробили єгипетські чарівники своїми чарами. І стало запеклим фараонове серце, і він не послухався їх, як говорив був Господь».

Це неможливо, адже не залишилося б води для перетворення на кров.

94. Хто вбив Голіафа?

Давид. (1 Самуїл 17:23, 17:50)

“А коли він розмовляв із ними, аж ось виходить із филистимських полків одноборець, филистимлянин Голіат ім'я йому, із Гату. І промовляв він ті самі слова, а Давид почув».

«І отак перемиг Давид филистимлянина працею та каменем, і вдарив він филистимлянина, та й убив його, а меча не було в Давидовій руці».

Елханан (2 Самуїл 21:19)

«І була ще війна в Нові з филистимлянами, і віфлеємець Елханан, син Яаре, і побив гатянина Голіята, а держак списа його був, як ткацький вал».

95. Хто вбив Саула?

Взяв Саул меча, та й упав на нього... І помер того дня Саул (1 Самуїл 31:4-6)

«І сказав Саул до свого зброєноші: «Витягни меча свого, і пробий мене ним, щоб не прийшли ці необрізані, і не пробили мене, і не знущалися надо мною!» Та не хотів зброєноша, бо дуже боявся. Тоді взяв Саул меча, та й упав на нього! І побачив зброєноша, що помер Саул, і впав і він на свого меча, та й помер із ним. І помер того дня Саул і трое синів його та зброєноша, також усі люди разом.

Його вбив амаликитянин. (2 Самуїл 1:1-16)

«І сталося по Сауловій смерті, коли Давид вернувся, розбивши Амаліка, то він сидів у Ціклагу два дні. І сталося третього дня, аж ось прийшов чоловік із табору від Саула, а одяга його роздерта, і порох на його голові. І сталося, як прийшов він до Давида, то впав на землю й поклонився. І сказав йому Давид: Звідки це ти приходиш? А той відказав: Я втік з Ізраїлевого табору. І сказав до нього Давид: Що це сталося, розкажи мені! А той відказав: Народ утік із бою, а також багато з народу попадало й повмирало, і теж Саул та син його Йонатан померли. А Давид сказав юнакові, що розповідав йому: Як ти пізнав, що помер Саул та син його Йонатан? І сказав той юнак, що розповідав йому: Припадком натрапив я на горі Гілбоа, аж ось Саул, настромлений на списа свого, а колесниці та їздці доганяють його. І він обернувся до мене, і побачив мене, та й покликав мене. А я відповів: Ось я! І сказав він до мене: Хто ти? А я відказав йому: Я амаликитянин. І сказав він до мене: Стань надо мною, та й убий мене, бо схопив мене корч, а вся душа ще в мені!... І став я при ньому, та й убив його, бо я знав, що він не буде живий по упадку своїм. І взяв я вінця, що на голові його, та наплечника, що на плечі його, і приніс сюди до пана свого. І схопився Давид за одяг свій, та й роздер їх, і теж усі люди, що були з ним. І голосили вони й плакали, та

постили аж до вечора за Саулом та за сином його Йонатаном, і за народом Господнім та за Ізраїлевим домом, що попадали від меча. І сказав Давид юнакові, що розповідав йому: Звідки ти? А той відказав: Я син одного прихोдька, амаликитянина. І сказав йому Давид: Як ти не побоявся простягти руку свою, щоб убити Господнього помазанця? І покликав Давид одного з слуг своїх і сказав: Підійди, убий його! І той ударив його, і він помер. І сказав до нього Давид: Кров твоя на голові твоїй, бо уста твої посвідчили проти тебе, говорячи: Я вбив Господнього помазанця.

96. Чи кожна людина грішить?

Так. (1 Царств 8:46, 2 Літопис 6:36, Притчі 20:9, Проповідник 7:20 і 1 Івана 1:8-10)

«Коли вони згрішать Тобі, бо немає людини, щоб вона не згрішила...»

«Коли вони згрішать Тобі, бо немає людини, щоб вона не згрішила...»

«Хто скаже: Очистив я серце своє, очистився я від свого гріха?»

«Немає людини праведної на землі, що робила б добро й не грішила»

«Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди! Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої. А як кажемо, що ми не згрішили, то чинимо з Нього неправдомовця, і слова Його нема в нас!»

Ні, правдиві християни не можуть грішити, адже вони - діти Божі. (1 Івана 5:1, 1 Івана 3:1, 1 Івана 4:7, 1 Івана 3:9)

«Кожен, хто вірує, що Ісус то Христос, той родився від Бога. І кожен, хто любить Того, Хто породив, любить і Того, Хто народився від Нього».

«Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми були дітьми Божими, і ними ми є. Світ нас не знає тому, що Його не пізнав».

«Улюблені, любим один одного, бо від Бога любов, і кожен, хто любить, родився від Бога та відає Бога!»

«Кожен, хто родився від Бога, не чинить гріха, бо в нім пробуває насіння Його. І не може грішити, бо від Бога народжений він».

І потім, знову - «Так». (1 Івана 1:8)

«Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди!»

97. Хто нестиме чий тягар?

(Галатів 6:2) «Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового».

(Галатів 6:5) «Бо кожен нестиме свій власний тягар!»

98. Скільком учням явився Ісус після свого воскресіння?

Дванадцятьом. (1 Коринтян 15:5)

«і що з'явився Він Кифі, потім Дванадцятьом.»

Одинадцятьом. (Дії 1:9-13, Матфей 28:16, Марк 16:14, Лука 24:9, Лука 24:33)

«І, прорікши оце, як дивились вони, Він угору возноситись став, а хмара забрала Його сперед їхніх очей... А коли вони пильно дивились на небо, як Він віддалявся, то два мужі у білій одежі ось стали при них, та й сказали: Галілейські мужі, чого стоїте й задивляєтесь на небо? Той Ісус, що

вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо! Тоді вони повернулись до Єрусалиму з гори, що Оливною зветься, і що знаходиться поблизько Єрусалиму, на віддаль дороги суботнього дня. А прийшовши, увійшли вони в горницю, де й перебували: Петро та Іван, та Яків та Андрій, Пилип та Фома, Варфоломій та Матвій, Яків Алфеїв та Симон Зилот, та Юда Яковів».

«Одинадцять же учнів пішли в Галілею на гору, куди звелів їм Ісус».

«Нарешті, Він з'явився Одинадцятьом, як сиділи вони при столі, і докоряв їм за недовірство їхнє та твердосердя, що вони не йняли віри тим, хто воскреслого бачив Його».

«А вернувшись від гробу, про все те сповістили Одинадцятьох та всіх інших».

«І зараз устали вони, і повернулись до Єрусалиму, і знайшли там у зборі Одинадцятьох, і тих, що з ними були».

99. Де був Ісус через три дні після свого хрещення?

Після свого хрещення дух негайно відвів його в пустелю. І був він у пустелі сорок днів (Марк 1:12-13)

«І зараз повів Його Дух у пустиню. І Він був сорок днів у пустині, випробовуваний від сатани, і перебував зо звіриною. І служили Йому Анголи».

На наступний день після хрещення Ісус вибрав двох учнів. На другий день Ісус пішов в Галілею і ще два його учні. На третій день Ісус був на весільному бенкеті в Кані Галілейській. (Івана 1:35, 1:43, 2:1-11)

«Наступного дня стояв знову Іван та двоє з учнів його».

«Наступного дня захотів Він піти в Галілею. І знайшов Він Пилипа та й каже йому: Іди за Мною!»

«А третього дня весілля справляли в Кані Галілейській, і була там Ісусова мати. На весілля запрошений був теж Ісус та учні Його. Як забракло ж вина, то мати Ісусова каже до Нього: Не мають вина! Ісус же відказує їй: Що тобі, жоно, до Мене? Не прийшла ще година Моя! А мати Його до слуг каже: Зробіть усе те, що Він вам скаже. Було тут шість камінних посудин на воду, що стояли для очищення юдейського, що відер по дві чи по три вмщали. Ісус каже до слуг: Наповніть водою посудини. І їх поналивали вщерть. І Він каже до них: Тепер зачерпніть, і занесіть до весільного старости. І занесли. Як весільний же староста скуштував воду, що сталась вином, а він не знав, звідки воно, знали ж слуги, що води наливали, то староста кличе тоді молодого та й каже йому: Кожна людина подає перше добре вино, а як понापиваються, тоді гірше; а ти добре вино аж на досі зберіг... Такий початок чудам зробив Ісус у Кані Галілейській, і виявив славу Свою. І ввірували в Нього учні Його».

100. Чи було життя немовляти Ісуса під загрозою в Єрусалимі ?

. Так, що навіть Йосип втік з ним до Єгипту і залишився там, поки Ірод не помер. Матфей 2:13-23)
 “Як вони ж відійшли, ось Ангол Господній з'явивсь у сні Йосипові та й сказав: Уставай, візьми Дитятко та матір Його, і втікай до Єгипту, і там зоставайся, аж поки скажу тобі, бо Дитятка шукатиме Ірод, щоб Його погубити. І він устав, узяв Дитятко та матір Його вночі, та й пішов до Єгипту. І він там зоставався аж до смерти Іродової, щоб збулося сказане від Господа пророком, який провіщає: Із Єгипту покликав Я Сина Свого. Спостеріг тоді Ірод, що ті мудреці насміялися з нього, та й розгнівався дуже, і послав

повбивати в Віфлеємі й по всій тій околиці всіх дітей від двох років і менше, за часом, що його в мудреців він був випитав. Тоді справдилось те, що сказав Єремія пророк, промовляючи: Чути голос у Рамі, плач і ридання та голосіння велике: Рахиль плаче за дітьми своїми, і не дається розважити себе, бо нема їх... Коли ж Ірод умер, ось Ангол Господній з'явився в Єгипті вві сні Йосипові, та й промовив: Уставай, візьми Дитятко та матір Його, та йди в землю Ізраїлеву, бо вимерли ті, хто шукав був душу Дитини. І він устав, узяв Дитятко та матір Його, і прийшов у землю Ізраїлеву. Та прочувши, що царює в Юдеї Архелай, замість Ірода, батька свого, побоявся піти туди він. А вві сні остережений, відійшов до країв галілейських. А прибувши, оселився у місті, на ім'я Назарет, щоб збулося пророками сказане, що Він Назарянин буде званий».

Ні. Сім'я нікуди не втікала. Вони спокійно представили дитину в Єрусалимський храм, відповідно до єврейських звичаїв і повернулися до Галилеї. (Лука 2:21-40)

«Коли ж виповнились вісім день, щоб обрізати Його, то Ісусом назвали Його, як був Ангол назвав, перше ніж Він в утробі зачався. А коли за Законом Мойсея минулися дні їхнього очищення, то до Єрусалиму принесли Його, щоб поставити Його перед Господом, як у Законі Господнім написано: Кожне дитя чоловічої статі, що розкриває утробу, має бути посвячене Господу, і щоб жертву скласти, як у Законі Господньому сказано, пару горличат або двоє голубенят. І ото був в Єрусалимі один чоловік, йому ймення Семен, людина праведна та благочестива, що потіхи чекав для Ізраїля. І Святий Дух був на ньому. І від

Духа Святого йому було звіщено смерти не бачити, перше ніж побачить Христа Господнього. І Дух у храм припровадив його. І як внесли Дитину Ісуса батьки, щоб за Нього вчинити звичаєм законним, тоді взяв він на руки Його, хвалу Богу віддав та й промовив: Нині відпускаєш раба Свого, Владико, за словом Твоїм із миром, бо побачили очі мої Спасіння Твоє, яке Ти приготував перед всіма народами, Світло на просвіту поганам і на славу народу Твого Ізраїля! І дивувалися батько Його й мати тим, що про Нього було розповіджене. А Семен їх поблагословив та й прорік до Марії, Його матері: Ось призначений Цей багатьом на падіння й уставання в Ізраїлі, і на знак сперечання, і меч душу прошиє самій же тобі, щоб відкрились думки сердець багатьох! Була й Анна пророчиця, дочка Фануїлова з племені Асирового, вона дожила до глибокої старости, живши з мужем сім років від свого дівування, удова років вісімдесяти й чотирьох, що не відлучалась від храму, служачи Богові вдень і вночі постами й молитвами. І години тієї вона надійшла, Бога славилася та говорила про Нього всім, хто визволення Єрусалиму чекав. А як виконали за Законом Господнім усе, то вернулись вони в Галілею, до міста свого Назарету. А Дитина росла та зміцнялася духом, набираючись мудрости. І благодать Божа на Ній пробувала».

101. Як відреагували учні, коли Ісус ходив по воді?

**Вклонились Йому та сказали: Ти, справді, Син Божий!
(Матвій 14:33)**

«А приявні в човні вклонились Йому та сказали: Ти, справді, Син Божий!

"Вони були абсолютно вражені, бо не розуміли, над хлібами, але їхні серця впиралися". **Вони здивувалися дуже (Марк 6:51-52)**

«І ввійшов Він у човен до них, і вітер зтих. А вони здивувалися дуже в собі, бо не зрозуміли чуда про хліби, бо серце їхнє було затверділе».

www.islamhouse.com

WWW.ISLAMHOUSE.COM